

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (V. Chisilița)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Valentin Șvaga și
avocatul stagiar Marin Sardari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Șvaga
împotriva Întreprinderii de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” și a lui
Veaceslav Telean, intervenienți accesorii, Ministerul Transporturilor și
Infrastructurii Drumurilor și Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la anularea
ordinelor, încasarea indemnizației pentru concediul anual nefolosit, repararea
prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins, din lipsă de temei, apelul declarat de avocatul stagiar, Marin Sardari,
reprezentantul lui Șvaga Valentin și s-a menținut hotărârea din 11 iulie 2017 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a ț ă:

La 22 martie 2017, Valentin Șvaga a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” și a lui
Veaceslav Telean, intervenienți accesorii, Ministerul Transporturilor și
Infrastructurii Drumurilor și Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la anularea
ordinelor, încasarea premiilor și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul Valentin Șvaga a indicat că, la data de
14 decembrie 2016, șeful Serviciului supraveghere din cadrul Î.S. „Administrația de
Stat a Drumurilor”, a depus către directorul Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”,
o notă informativă, prin care a indicat că, Valentin Șvaga a încălcat disciplina în
muncă și este incompetent.

Reclamantul a menționat că, prin dispoziția nr. 12 din 15 decembrie 2016 a
directorului Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, a fost obligat, în termen de 5
zile lucrătoare, să ofere explicații scrise, la nota informativă menționată supra.

Reclamantul, Valentin Șvaga a menționat că, la 21 decembrie 2016 a prezentat explicația scrisă la nota informativă din 14 decembrie 2016. Totodată, la data de 21 decembrie 2016, i-a fost solicitată verbal, o explicație scrisă, cu referire la faptul că, la data de 12 decembrie 2016, de la ora 08:00 pînă la 10:58, a întârziat la serviciu. Respectiv, reclamantul, Valentin Șvaga a menționat că, la 22 decembrie 2016 a depus către Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, o altă explicație scrisă, prin care a indicat că, a absentat, din motive de sănătate, de la serviciu, la 12 decembrie 2016, de la ora 08:00 pînă la 10:58, avînd permisiunea șefului.

Reclamantul a invocat că, prin ordinul nr. 378-p-s din 22 decembrie 2016, lui Valentin Șvaga i-a fost aplicată sancțiune disciplinară, sub formă de avertisment. Iar, prin ordinul nr. 380-p-p din 23 decembrie 2016, cu privire la privarea deplină a salariatului de premiul unic, Valentin Șvaga a fost privat de premiul unic acordat cu ocazia sărbătorilor de iarnă. Totodată, prin ordinul nr. 391-p-p din 28 decembrie 2016, cu privire la privarea parțială a salariatului de premiul trimestrial, Valentin Șvaga a fost privat de 25% din premiul trimestrial, acordat pentru rezultatele activității Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, în trimestrul IV, al anului 2016.

Reclamantul, Valentin Șvaga a indicat că, la 05 ianuarie 2016 a înaintat către pârâți, Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” și Veaceslav Teleman, iar, la data de 06 ianuarie 2016, către intervenienții accesorii, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Inspectoratul de Stat al Muncii, cereri prealabile, prin care a solicitat soluționarea litigiu pe cale extrajudiciară.

Reclamantul a invocat că, ordinul nr. 378-p-s din 22 decembrie 2016, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Valentin Șvaga, ordinul nr. 380-p-p din data de 23 decembrie 2016, cu privire la privarea deplină a salariatului, Valentin Șvaga de premiul unic și ordinul nr. 391-p-p din 28 decembrie 2016, cu privire la privarea parțială a salariatului, Valentin Șvaga de premiul trimestrial, adoptate de Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, urmează a fi anulate integral, or, acestea au fost emise în baza notei informative din 14 decembrie 2016, în care sunt indicate fapte pur declarative și formale, contradictorii și arbitrare.

La fel, reclamantul, Valentin Șvaga a subliniat că, în perioada 15 aprilie 2015 – 14 decembrie 2016, nu au existat plângeri, cu referire la exercitarea de către reclamant a atribuțiilor de serviciu sau cu privire la careva abateri ale reclamantului Valentin Șvaga, de la etică și disciplină, în timpul serviciului.

Totodată, cu referire la aptitudinile lui profesionale, reclamantul a specificat că, este titularul diplomei de studii superioare, eliberată de Ministerul Educației și Tineretului al RM la 24 iunie 2009, în domeniul de formare profesională, Construcții și Inginerie Civilă; este titularul diplomei de studii de master, în arhitectură și construcții, eliberată de Ministerul Educației al RM la 30 ianuarie 2012, este titularul certificatului de atestare tehnico-profesională, cu seria 2016-RT, nr. 2373, valabil în perioada 24 noiembrie 2016- 24 noiembrie 2021 și a certificatului de atestare tehnico-profesională cu seria 2016-DȘ, nr. 3634, valabil în perioada 24 noiembrie 2016-24 noiembrie 2021. Reclamantul a accentuat că, și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu conform fișei de post, iar careva obiecții cu privire la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu de la angajatorul, Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, nu au parvenit.

De asemenea, reclamantul, Valentin Șvaga a specificat că, ordinele contestate, urmează a fi anulate, ca fiind emise cu încălcarea normelor Codului muncii, or, înainte de adoptarea ordinelor nu a fost creată o Comisie disciplinară. Iar, art. 206 Codul muncii interzice aplicarea sancțiunilor pecuniare. Mai mult, reclamantul Valentin Șvaga a invocat că, Codul muncii interzice pentru una și aceeași faptă să fie aplicate mai multe sancțiuni.

Reclamantul, Valentin Șvaga a menționat că, prin ordinele contestate nu au fost combătute argumentele, indicate de reclamant în explicațiile scrise adresate angajatorului, prin ce i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO.

Reclamantul a indicat că, la data de 23 decembrie 2016, a depus o plângere către AO „CNIADORM”.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul Valentin Șvaga, reprezentat de avocatul stagiar Marin Sardari, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, în care suplimentar celor invocate în cererea de chemare în judecată, a indicat că, la data de 15 aprilie 2015, a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 18 între reclamantul, Valentin Șvaga și pârâtul Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”.

Conform punctelor 13-16 din contractul individual de muncă menționat mai sus, salariul lunar de funcție al reclamantului era de 5 000 lei cu adaosurile și sporurile prevăzute de Regulamentele interne ale întreprinderii, iar, concediul anual plătit de bază era de 28 zile calendaristice, la care se adaugă concediul de odihnă anual suplimentar, de 7 zile, în total concediul anual plătit fiind de 35 de zile calendaristice.

Reclamantul, Valentin Șvaga a indicat că, la 22 februarie 2017, a depus o cerere de demisie, în adresa Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, prin care a solicitat inclusiv, achitarea, pînă la 08 martie 2017, a drepturilor salariale, inclusiv pentru concediul de odihnă anual nefolosit, pentru anul 2016-2017, și anume pentru 42 de zile de concediu nefolosit, precum și eliberarea certificatului privind achitarea salariului pentru 12 luni și a carnetului de muncă, eliberat pe numele lui Valentin Șvaga.

Reclamantul a menționat că, la 09 martie 2017 s-a angajat la SRL „Delta”, fapt confirmat prin carnetul de muncă, eliberat pe numele lui Valentin Șvaga. Iar, conform certificatului nr. 463 din 09 martie 2017, eliberat de către Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, la eliberarea din serviciu, lui Valentin Șvaga i-a fost achitată indemnizația pentru 18 zile de concediu nefolosit, în mărime de 5 841,90 lei, respectiv pârâtul, Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, datorează reclamantului o indemnizație de 5 517,35 lei, pentru 17 zile din concediul anual nefolosit.

La fel, reclamantul a indicat că, salariul lunar, încasat de Valentin Șvaga de la Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, îl constituie suma de 6250 lei, iar, premiul trimestrial acordat în luna martie 2016 este în mărime de 13 125 lei. Prin răspunsul nr. 1091 din 16 mai 2017, eliberat de contabilul șef al Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, premiul unic acordat cu ocazia sărbătorilor de iarnă, pentru anul 2016 a fost în mărime de 2 salarii de funcție.

Reclamantul a specificat că, prin aplicarea sancțiunii disciplinare, Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” și Veaceslav Teleman, care a acționat în

calitate de administrator al Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, i-au provocat suferințe psihologico-psihice, cauzându-i un prejudiciu moral, în mărime de 50 000 lei.

În drept, reclamantul, Valentin Șvaga și-a întemeiat pretențiile în baza art. 85, 112, 113, 119, 206 și 327 Codul muncii.

Astfel, reclamantul, Valentin Șvaga, concretizându-și pretențiile, pe parcursul examinării cauzei, a solicitat anularea ordinului nr. 378-p-s din 22 decembrie 2016, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, ordinului nr. 380-p-p din 23 decembrie 2016, cu privire la privarea deplină a salariatului de premiul unic și a ordinului nr. 391-p-p din 28 decembrie 2016, cu privire la privarea parțială a salariatului de premiul trimestrial, încasarea din contul Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” în beneficiul lui Valentin Șvaga, a sumei de 12 500 lei, cu titlu de premiu unic, acordat cu ocazia sărbătorilor de iarnă pentru anul 2016, a sumei de 3 728,68 lei, cu titlu de 25% din premiul trimestrial, acordat pentru rezultatele activității Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” în trimestrul IV al anului 2016, a sumei de 5 517,35 lei, cu titlul de restanță, neachitată pentru 17 zile de concediu anual nefolosit, a sumei de 50 000 lei, cu titlul de prejudiciu moral; încasarea din contul lui Veaceslav Teleman în beneficiul lui Valentin Șvaga, a sumei de 50 000 lei, cu titlul de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 11 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Șvaga împotriva Întreprinderii de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” și a lui Veaceslav Teleman, intervenienți accesorii, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la anularea ordinelor, încasarea restanței indemnizației pentru concediu anual nefolosit, repararea prejudiciului material și moral. S-a anulat ordinul nr.378-p-s din 22 decembrie 2016 al Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de avertisment lui Valentin Șvaga. S-a anulat ordinul nr.380-p-p din 23 decembrie 2016 al Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, cu privire la privarea deplină a salariatului, Valentin Șvaga, de premiul. S-a obligat Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, să achite lui Valentin Șvaga, premiul unic, acordat cu ocazia sărbătorilor de iarnă, în mărime de 12 500 lei. S-a anulat ordinul nr.391-p-p din 28 decembrie 2016 al Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, cu privire la privarea parțială a salariatului, Valentin Șvaga, de premiul trimestrial. S-a obligat Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, să achite lui Valentin Șvaga, premiul trimestrial, acordat pentru rezultatele activității întreprinderii în trimestrul IV al anului în mărime de 3 728, 68 lei. S-a încasat din contul Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” în beneficiul lui Valentin Șvaga despăgubirea pentru prejudiciul moral cauzat, în mărime de 5 000 lei. În rest acțiunea s-a respins.

Iar, prin încheierea din 02 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a respins cererea lui Valentin Șvaga, reprezentat de avocatul stagiar Marin Sardari, cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Șvaga împotriva Întreprinderii de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” și a lui Veaceslav Teleman, intervenienți accesorii, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la anularea ordinelor, încasarea restanței indemnizației pentru concediu anual nefolosit, repararea prejudiciului material și moral.

Prin încheierea din 23 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-au restituit cererile de apel depuse de Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor împotriva hotărârii din 11 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins, din lipsă de temei, apelul declarat de avocatul stagiar, Marin Sardari, reprezentantul lui Șvaga Valentin și s-a menținut hotărârea din 11 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Șvaga împotriva Întreprinderii de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” și a lui Veaceslav Teleman, intervenienți accesorii, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la anularea ordinelor, încasarea restanței indemnizației pentru concediul anual nefolosit, repararea prejudiciului material și moral.

La 23 aprilie 2018, Valentin Șvaga a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs depuse de Valentin Șvaga, casarea deciziei din 23 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și modificarea hotărârii din 11 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei hotărâri noi, în partea în care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Șvaga împotriva Întreprinderii de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” și a lui Veaceslav Teleman, intervenienți accesorii, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Inspectoratul de Stat al Muncii, cu privire la încasarea din contul Întreprinderii de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” în beneficiul lui Valentin Șvaga a sumei de 5 517,35 lei, cu titlu de indemnizație pentru concediu de odihnă anual nefolosit, a sumei de 45 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 10 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suportate în prima instanță și în instanța de apel și încasarea din contul lui Veaceslav Teleman în beneficiul lui Valentin Șvaga a sumei de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, cu emiterea în această parte, a unei hotărâri noi prin care, să se încaseze din contul Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” în beneficiul lui Valentin Șvaga suma de 5 517,35 lei, cu titlu de indemnizație pentru concediu de odihnă anual nefolosit, suma de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 10 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suportate în prima instanță și în instanța de apel și să se încaseze din contul lui Veaceslav Teleman în beneficiul lui Valentin Șvaga suma de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Valentin Șvaga, suplimentar celor indicate în cererea de chemare în judecată și în cererea de concretizare a pretențiilor, a invocat că, decizia instanței de apel este una neîntemeiată și contradictorie, iar cu hotărârea din 11 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nu este de acord în partea respingerii acțiunii înaintate de Valentin Șvaga, precum și în partea respingerii, privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, în mărime de 10 000 lei.

Astfel, recurentul, Valentin Șvaga a menționat că, instanțele ierarhic inferioare nu au constatat circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei, au apreciat arbitrar probele și au emis concluzii contradictorii, cu privire la pretenția de încasare a indemnizației pentru 17 zile de concediu anual nefolosit, în mărime de 5 517,35 lei.

Recurentul a specificat că, pct. 16 din contractul individual de muncă din data de 15 aprilie 2015, încheiat între Valentin Șvaga și Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, stipulează că, concediul anual plătit de bază este de 28 zile calendaristice, la care se adaugă concediul de odihnă anual suplimentar, de 7 zile, în total, concediul anual plătit fiind de 35 de zile calendaristice, dar nu de 18 zile pentru care i s-a achitat indemnizație lui Valentin Șvaga.

Recurentul, Valentin Șvaga a specificat că, nu a semnat fișa personală pentru concediul anual de odihnă 2016-2017 și la materialele cauzei lipsesc ordinele Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, cu privire la acordarea concediului lui Valentin Șvaga.

Respectiv, recurentul a specificat că, Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” urmează să-i achite indemnizația pentru 17 zile din concediul anual, nefolosite, în mărime de 5 517,35 lei.

Or, recurentul a invocat că, instanțele ierarhic inferioare, eronat au constatat că, Valentin Șvaga a folosit parțial concediul de odihnă anual pentru anul 2016-2017, în baza fișei personale, aceasta fiind emisă unilateral de Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, iar la materialele cauzei, lipsesc cererea lui Valentin Șvaga, privind acordarea concediului pentru anul 2016-2017, precum și ordinul angajatorului Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, cu privire la acordarea parțială a concediului anual de odihnă.

Recurentul, Valentin Șvaga a menționat că, instanțele ierarhic inferioare, eronat au încasat cu titlu de prejudiciu moral, suma 5 000 lei, doar, contul Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” și au respins pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral din contul conducătorului Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, Veaceslav Telean.

Astfel, recurentul, Valentin Șvaga a invocat că, normele legale prevăd două situații, în care se angajează obligația angajatorului de a recupera prejudiciul moral cauzat salariatului, și anume în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă și ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci. Totuși, nu există o normă ce ar exemplifica cazurile, în care urmează a fi încasat prejudiciul moral, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu, respectiv, decizia urmează a fi luată de instanța de judecată în fiecare caz în parte, ținând cont de circumstanțele cauzei.

Cu referire la existența unui prejudiciu moral, real cauzat, în cazurile când angajatorul încalcă drepturile salariatului, recurentul a indicat că, prejudiciul moral este unul prezumat, fapt influențat de caracterul social pronunțat al relațiilor de muncă.

La fel, recurentul, Valentin Șvaga a menționat că, mărimea prejudiciului va fi apreciată în baza probelor anexate la materialele cauzei și se va ține cont de gradul de vinovăție a angajatorului, temeiurile de fapt sau doar de procedură, care au servit drept bază, pentru recunoașterea ilegalităților acțiunii angajatorului, impactul acțiunilor angajatorului pentru salariat, etc.

Recurentul a invocat că, instanțele ierarhic inferioare eronat, au constatat că, mărimea prejudiciului moral este egală cu un salariu mediu, or litigiul dedus judecării este în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă, dar nu cu privarea ilegală de posibilitatea de a munci.

Recurentul, Valentin Șvaga a specificat că, aplicarea sancțiunilor disciplinare și pecuniare, au avut un impact foarte puternic și l-au afectat psihologic, prin crearea unei stări de frustrare.

Totodată, recurentul a invocat că, a fost discriminat de către Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, în coraport cu ceilalți colegi de serviciu, care la sfârșitul anului 2016, au primit câte două premii bănești.

Mai mult, recurentul, Valentin Șvaga a indicat că, în litigiul dedus judecătii, sunt întrunite elementele răspunderii civile delictuale a conducătorului Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”, Veaceslav Teleman, deoarece ordinele de sancționare a lui Valentin Șvaga, au fost întocmite de Veaceslav Teleman, fără a consulta serviciul juridic al Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor”. Respectiv, recurentul a specificat că, prin acțiunile lui Veaceslav Teleman, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, pe care îl evaluează la 50 000 lei.

Recurentul a menționat că, instanța de apel a omis să se expună asupra tuturor motivelor invocate de Valentin Șvaga în cererea de apel, și anume asupra faptului că prima instanță nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a apreciat arbitrar probele și circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, precum și a admis concluziile contradictorii ale primei instanțe.

De asemenea, recurentul, Valentin Șvaga a invocat că, instanța de apel, la soluționarea litigiului dedus judecătii nu trebuia să aplice art. 9, 86, 201 și 330 Codul muncii, deoarece aceste norme prevăd încălcarea obligațiilor de muncă, concedierea și repararea prejudiciului moral cauzat ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci. Totodată, recurentul a indicat că, instanța de apel eronat nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume art. 10, 85, 112, 113, 119, 327, 329, 331 și 332 din Codul muncii și art. 8, 10, 11, 14, 15, 616, 1398, 1416, 1422 și 1423 din Codul civil.

La fel, recurentul, Valentin Șvaga a indicat că, instanțele ierarhic inferioare au încălcat prevederile art. 118, 123, 130, 238-240, 373 și 390 Cod de procedură civilă.

Recurentul, Valentin Șvaga a specificat că, în instanța de fond și în instanța de apel, a fost reprezentat juridic de către avocatul stagiar, Marin Sardari, în baza mandatului avocațial cu seria MAS nr. 042234 din 17 ianuarie 2017, eliberat în baza contractului de asistență juridică nr. 34s din 17 ianuarie 2017.

Recurentul a menționat că, în instanța de fond și în instanța de apel, Valentin Șvaga nu a suportat cheltuieli pentru asistența juridică, acordată de avocatul stagiar Marin Sardari, iar suma de 10 000 lei reprezintă onorariul de succes, conform contractului de asistență juridică nr. 34s din 17 ianuarie 2017. Astfel, bonul de plată, cu seria PL nr. 502653 din 05 februarie 2018, a fost emis ulterior, în baza contractului de asistență juridică nr. 34s din 17 ianuarie 2017, în baza căruia s-a eliberat și mandatul avocațial cu seria MAS, nr. 042234 din 17 ianuarie 2017.

Respectiv, recurentul, Valentin Șvaga a solicitat încasarea din contul Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” în beneficiul lui Valentin Șvaga, a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice, în prima instanță și în instanța de apel, în sumă de 10 000 lei.

Recurentul, Valentin Șvaga a indicat că, avocatul stagiar, Marin Sardari a îndeplinit un volum mare de lucru, în cadrul acestei cauze civile, în prima instanță și în instanța de apel. Astfel, avocatul stagiar a participat în 4 ședințe judiciare în prima

instanță și în instanța de apel. Mai mult, suma de 10 000 lei, este una reală, rezonabilă, necesară și în strictă conformitate, în limitele admise.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost înmănată recurentului Valentin Șvaga, prin intermediul avocatului stagiar, Marin Sardari, la 22 februarie 2018, conform recipisei anexate la materialele cauzei (f.d.62 vol. II).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către Valentin Șvaga și avocatul stagiar Marin Sardari, la 23 aprilie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Or, instanța de recurs, indică că, în litigiul dedus judecății, termenul de declarare a recursului a început să curgă pentru recurentul Valentin Șvaga, la 22 februarie 2018, data recepționării deciziei motivate din 23 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău. În conformitate cu art. 112 alin. (2) Cod de procedură civilă, dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare. Respectiv, instanța de recurs conchide că, pentru recurentul Valentin Șvaga, termenul de declarare a recursului a expirat la 23 aprilie 2018.

La 15 mai 2018, în adresa intimaților, Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” și Veaceslav Teleman, precum și a intervenienților accesorii, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Inspectoratul de Stat al Muncii, a fost expediată copia recursului declarat de către Valentin Șvaga, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă, până la examinarea recursului, intimatul Veaceslav Teleman și intervenienții accesorii, nu au depus referință, prin care să-și expună opinia asupra cererii de recurs depuse de către recurentul Valentin Șvaga și avocatul stagiar Marin Sardari.

Iar, la 13 iunie 2018, Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” a depus referință la cererea de recurs depusă de Valentin Șvaga și avocatul stagiar Marin Sardari, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Valentin Șvaga și avocatul stagiar Marin Sardari, ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Valentin Șvaga și avocatul stagiar Marin Sardari, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească

a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Valentin Șvaga și avocatul stagiar Marin Sardari, nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de Valentin Șvaga și avocatul stagiar Marin Sardari nu rezultă că, instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Valentin Șvaga și avocatul stagiar Marin Sardari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valentin Șvaga și avocatul stagiar Marin Sardari împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Șvaga împotriva Întreprinderii de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” și a lui Veaceslav Telesman, intervenienți accesorii, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la anularea ordinelor, încasarea indemnizației pentru concediul anual nefolosit, repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan